

samme er klar til at sige ja til det, men vi mener, man grundlæggende skal overveje det nøje.

Det er også klart, at vi har taget nogle enkelte forbehold, men ellers er der frit slag, og det vil sige, at det kan også være ting, der vedrører udlændingepolitikken – altså på samme måde, som der er nævnt ting i den nuværende grundlov, som er tredjedel af Folketinget kan sende til folkeafstemning, og som vedrører udlændingeforhold, lige så vel som noget, der vedrører indfødte danskeres forhold. Sådan er det. Vi har tidligere haft folkeafstemninger i henhold til den nuværende paragraf, og sådan vil det også være i fremtiden, så udlændings spørgsmål er ikke totalt udelukket, ligesom forhold i Århus eller forhold i København heller ikke er udelukket.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af grundskyld for erhvervsejendomme m.fl.
Af Niels Højland (FP) m.fl.
(Fremsat 23/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Beslutningsforslaget fra Fremskridtspartiet går ud på, at regeringen skal fremsætte lovforslag om at ophæve grundskylden for erhvervsejendomme.

Som det nævnes i bemærkningerne, har Fremskridtspartiet selv tidligere fremsat lovforslag

med dette indhold. Senest var der tale om lovforslag nr. L 84, som blev fremsat i november 1994 og tredjebehandlet i Folketinget i maj 1995. Resultatet blev, at lovforslaget blev forkastet, og jeg vil derfor nøjes med kort at henvise til, hvad der blev fremført fra regeringens side i forbindelse med det tidligere lovforslag fra Fremskridtspartiet:

Regeringen har en positiv holdning til erhvervslivet, og det mener jeg vi har vist i praksis i den udvikling, der har været, siden den nuværende regering kom til for snart 5 år siden. Men det er stadig regeringens opfattelse, at de ændringer, som beslutningsforslaget lægger op til, ikke vil være et velegnet instrument i skattepolitikken, og jeg må derfor på regeringens vegne afvise det foreliggende beslutningsforslag.

Jørn Pedersen (S):

Det kan være svært at tage Fremskridtspartiets beslutningsforslag helt alvorligt af flere grunde. Det går faktisk ud på, at man skal afskaffe ejendomsskatterne fra den 1. januar 1998, og det er mig bekendt en dato, vi har passeret. Det virker også lidt underligt, når jeg læser beslutningsforslaget igennem, at det er fremsat den 23. oktober 1997, altså på et tidspunkt, hvor amter og kommuner rent faktisk har lagt budgetterne for 1998.

Jeg tror, det viser en del om seriositeten i forslaget, at tidspunktet mildest talt ikke er særlig velvalgt. Jeg ved ikke, om Fremskridtspartiet har forestillet sig, hvis nu Folketinget – mod min forventning – skulle vedtage dette beslutningsforslag, hvordan det skulle udføres i praksis; om man skulle til at lave nogle ting med tilbagevirkende kraft.

Jeg vil også godt have lov at sige, at set med socialdemokratiske øjne er det dybt økonomisk uansvarligt. Mere præcist mener jeg ikke det kan siges. I bemærkningerne gøres der opmærksom på, at de 14 amtskommuner ville miste omkring 3,3 mia. kr. som følge af forslag. Københavns og Frederiksberg Kommuner er, måske af gode grunde, ikke medtaget, plus at kommunernes provenu heller ikke er medtaget. Jeg synes, det er en flothed uden lige at sige til amterne og kommunerne, at nu mister de altså et så stort skatteprovener, uden at der er luftet én tanke om, hvad de skal gøre i stedet for. Der er nogle luftige forklaringer om, at når erhvervslivet får det bedre, kommer der flere i